

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1099

06.04.2024 (135)

Michael Kühnen

De tweede revolutie Deel I: Geloof en strijd

Deel 12

De onzin van het internationalistische idee werd bewezen bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. Voor het eerst liet de arbeider in alle staten zien dat hij een vaderland heeft omdat hij erbij wil horen. Het is de misdaad van de democraten dat ze de goede wil en het patriottisme van de arbeiders, die in 1914 zichtbaar werden, verwierpen en zo de arbeiders na de oorlog in de handen van de communisten duwden. Alleen het nationaalsocialisme en het fascisme gaven de arbeider zijn vaderland terug, dat hij innerlijk had gewonnen en verdiend in de loopgraven van de wereldoorlog en dat hij sindsdien nooit heeft verraden.

Het waren niet de arbeiders die verraad pleegden tijdens het Derde Rijk, niet het volk dat in opstand kwam tegen een vermeende tirannie, maar de reactie, de voormalige heersende laag van adel, kerk, generale staf en voormalige democratische en marxistische functionarissen, die schuldig zijn aan de grootste misdaad tegen Duitsland, het verraad in de Tweede Wereldoorlog, dat het Reich zijn overwinning en bestaan kostte!

Het internationalisme is niet langer een gevaar voor de blanke naties, tenminste niet wat de houding van de arbeid betreft. De Rode Internationale is dood; wat overblijft is de gevaarlijkere tegenstander, de Gouden Internationale van reactie, industrie en vrijmetselaars. Deze kleine klik van elementen die vreemd zijn aan

het volk en, gedeeltelijk, aan het ras, moet uit het lichaam van het volk worden verwijderd als we het verraad van het volk niet willen herhalen.

Als gevolg van ons idee van de Arische gemeenschap van naties hebben wij nationaalsocialisten ook een "Internationale", de **WUNS** - Wereldunie van nationaalsocialisten -, maar de Wereldunie ontkent het bestaan van naties en hun diversiteit niet, maar zoekt naar de verenigende factor, de gemeenschappelijke strijd voor de biologische toekomst van het blanke ras!

Het was duidelijk dat de historische ontwikkeling zich niet had voltrokken zoals Marx had gedacht. De ijzeren wetten van de economie en de geschiedenis, wetenschappelijk onderbouwd door het historisch en dialectisch materialisme, hadden niet noodzakelijkerwijs geleid tot de overwinning van de arbeidersklasse en dus tot de dictatuur van het proletariaat. Dit feit veroorzaakte de eerste scheuringen: De anarchisten keerden zich onder Bakoenin af van Marx en probeerden hun eigen - meestal gewelddadige - strategie uit.

Tegelijkertijd ontstond er binnen de Eerste Internationale een revisionistische groep die niet langer voorstander was van revolutie, maar van geleidelijke hervormingen binnen het kapitalistische systeem. Uit deze groep ontstonden later de sociaaldemocratie en de vakbeweging.

Het is zeker belangrijk om de gemeenschappelijke oorsprong van de sociaaldemocratie, de vakbeweging, het communisme en het anarchisme te kennen, omdat het revolutionaire masker van de communisten maar al te vaak verbergt dat het marxisme een vaak ongehoorzame, maar niettemin natuurlijke uitloper is van de materialistische tijdgeest, die vanaf de Franse Revolutie achter bijna alle moderne ideeën schuilgaat - met uitzondering van de revolutionaire bewegingen van het fascisme en het nationaalsocialisme. Deze gebeurtenissen leken de marxistische ideologie al de doodsteek te hebben gegeven, de Eerste Internationale was aan het ontbinden, de Tweede Internationale werd al gedomineerd door de sociaaldemocratie.

De huidige greep van het marxisme op de macht is terug te voeren op één man: Vladimir Oeljanov Lenin. In een gewetenloze, maar zeker tactisch noodzakelijke verloochening van heilige marxistische principes, verkondigde hij dat de arbeidersklasse duidelijk nog niet het "juiste" bewustzijn had en dit ook niet vanzelf kon verwerven. Daarom was er een "revolutionaire voorhoede" van het proletariaat nodig, die de revolutie in haar plaats moest uitvoeren. Lenins grote verdienste was dat hij in de Bolsjewistische Partij een strak georganiseerde partij van professionele revolutionairen had opgebouwd, die daadwerkelijk de macht greep in het onderontwikkelde en achterlijke Rusland - een aanfluiting voor de marxistische geschiedenisfilosofie, maar een triomf voor de marxistische

machtsontwikkeling.

Het logische gevolg van de opvatting van de communistische partij als de voorhoede van de arbeidersklasse was dat de dictatuur van het proletariaat plaats moest maken voor de dictatuur van de communistische partij, d.w.z. de oorspronkelijk geplande dictatuur van een grote meerderheid over een kleine minderheid van kapitalisten en contrarevolutionairen werd nu de openlijk terroristische tirannie van een kleine groep professionele revolutionairen.

Het is een favoriete truc van bourgeoisielementen om te spreken van een interne overeenkomst tussen de totalitaire staten, links en rechts, en men beroept zich dan op externe overeenkomsten - verbod op oppositie, staatspartij, marsen, door de staat gecontroleerde pers, enz. Nergens weerlegt deze theorie van het totalitarisme zichzelf echter zo duidelijk en overtuigend als bij het onderzoek naar de rol van de partij:

De nationaalsocialistische partij eist absolute en onbeperkte macht, maar niet om een partijdictatuur te vestigen, maar om het kader te vormen voor de ontwikkeling van een ware volksgemeenschap, die van onderaf moet groeien en niet van bovenaf kan worden gedecreteerd. De opbouw van een nationaalsocialistische volksstaat vereist het enthousiasme en de vrijwillige medewerking van het volk. In deze context heeft de partij vooral opvoedkundige en propagandistische taken. Haar taak is het hart van het volk te winnen, hen te overtuigen van de juistheid van het wereldbeeld en hen staatsbesluiten uit te leggen. Dit werd ook uitgelegd door Dr. Goebbels op het Reichspartijcongres in 1934:

"Het kan goed zijn om macht te hebben die op wapens rust, maar het is beter en bevredigender om het hart van een volk te winnen en het ook te houden!"

Zelfs als het nodig is om schijnbaar "Leninistische" organisatieprincipes toe te passen in de huidige periode van verbod, blijft er één fundamenteel feit over:

In tegenstelling tot het marxisme biedt het nationaalsocialistische wereldbeeld zijn aanhangers geen zekerheid van overwinning, geen "onvermijdelijke historische ontwikkelingen". Het nationaal-socialisme en zijn partij vereisen daarom de vrijwillige instemming van de massa's, wat geen ruimte laat voor een heerschappij van geweld door de partij naar communistisch model! Als erfgenamen en tegelijkertijd als deel van de arbeidersbeweging, moeten wij nationaal-socialisten onder ogen zien dat deze arbeidersbeweging van marxistische oorsprong is en, tot het verschijnen van onze beweging, nauw verbonden was met het communisme of de (sociale) democratie. Daarom is het schadelijk en nutteloos om de miljoenen eerlijke arbeiders voor het hoofd te stoten, zoals bourgeois nationalist - reactionairen - zo graag doen. De bereidheid om te vechten en de eenheid van de

Duitse arbeidersbeweging hebben veel bijgedragen aan de verbetering van de materiële levensbasis van ons volk. Het moet ook onze traditie zijn om de belangen van het werkende volk te behartigen, de werklozen en de mensen zonder inkomen uit te schakelen en zo het gewone volk ervan te overtuigen dat ze niet de hoge pieten moeten volgen - ongeacht of ze namens de industrie, de verenigde vakbond of de partijen spreken - maar diegenen die uit het volk zelf zijn voortgekomen en met hen verbonden blijven, de strijders van de Duitse vrijheidsbeweging!

Het falen van de marxistische ideologie en haar onvervulde profetieën hebben geleid tot steeds nieuwe pogingen tot verbetering en aanpassing: Orthodox communisme, Leninisme, Stalinisme, Maoïsme, Titoïsme, Trotskisme, anarcho-communisme, Eurocommunisme en nationaal communisme zijn slechts enkele van de verschillende stromingen. De eenheid van de wereldcommunistische beweging is hopeloos vernietigd. De volgelingen van Marx staan volledig tegenover elkaar, in een strijd over de juiste weg naar het communisme.

Het marxisme als idee is niet langer een intellectueel alternatief; zijn populariteit kan alleen worden verklaard door de strijd tegen het onrecht van het kapitalisme en door zijn schijnbaar revolutionaire houding. Op beide gebieden - kritiek op het kapitalisme en revolutie - hebben wij nationaalsocialisten een duidelijker idee en een grotere eerlijkheid en vastberadenheid. Het kan niet langer onze taak zijn om jonge idealisten te demoniseren die, omdat ze geen ander alternatief zien, zich bij communistische groeperingen hebben aangesloten, maar we moeten in staat zijn om met een eerlijk hart tegen hen te zeggen: **"De revolutie, dat zijn wij!"**

We moeten de jonge, wanhopige en misleide mensen hun geloof in hun vaderland teruggeven en ze in de revolutie laten blijven geloven. Onze revolutie is geen terreur en onderdrukking, onze revolutie is een geestelijke omwenteling die de goede tradities van onze völkische geschiedenis gebruikt om de taken van morgen aan te pakken.

De Duitse vrijheidsbeweging verklaart een genadeloze strijd tegen de marxistische ideologie en haar functionarissen en hun uiteindelijke vernietiging; aan de revolutionaire strijders van de andere kant bieden wij onze hand in verzoening - in het belang en voor het welzijn van ons volk. Alleen al in de BRD zijn er vier communistische partijen - DKP, KPD, KPD-ML, KBW - en een massacommunistische beweging, onze gevaarlijkste tegenstander - de Communistische Liga, KB, evenals talloze andere linkse groeperingen. Ze kunnen niet allemaal gelijk hebben.

Maar er is maar één nationaalsocialistische partij - de NSDAP - waarin iedereen zich kan verzamelen die van zijn volk houdt, sociale rechtvaardigheid wil creëren

en een revolutionaire - dat wil zeggen eerlijke en fundamentele - oppositie tegen het liberaal-kapitalistische systeem wil opbouwen. Ondanks alles zou het een vergissing zijn om het marxisme te onderschatten. Het vormt vandaag de dag nog steeds een reëel gevaar, tenminste zolang de enige effectieve tegenkracht wordt tegengehouden en verboden door de democraten. Het is gewoon dom om te wijzen op het lage aantal stemmen van de DKP en dan gerustgesteld te gaan slapen. De marxisten zullen net zo goed als wij profiteren van de groeiende crisis van het liberaal-kapitalistische systeem in de hele blanke wereld, maar ze zullen dan organisatorisch en politiek een veel betere uitgangspositie hebben, dankzij de decennialange onderdrukking van revolutionair rechts.

In Portugal en Spanje zijn er sterke communistische partijen en in de NAVO-landen Italië en Frankrijk, die ook deel uitmaken van de EG, staan ze zelfs nu aan de poort van de macht. De DKP is een kleine maar zeer goed georganiseerde kaderbeweging die, dankzij een handig beleid van allianties, meer invloed heeft gekregen dan haar geringe electorale successen zouden doen vermoeden. In het opkomende proletariaat van buitenlandse arbeiders en hun gezinnen groeit de kracht van buitenlandse communistische partijen, die zich verzetten tegen de kapitalistische uitbuiting van hun landgenoten. Achter dit alles staat echter het enorme militaire apparaat van het Oostblok, het machtspolitieke gewicht van de supermacht USSR. Het gewicht van de supermacht USSR en Lenins inzicht, dat sinds 1918 de leidraad is geweest voor de revolutionaire inspanningen van de communistische partijen in de wereld.

De sleutel tot de wereldrevolutie ligt in Duitsland, de geboorteplaats van Marx en Engels. Als Duitsland valt, valt Europa; maar als Europa valt, is de wereldrevolutie dicht bij de overwinning! Sinds 1918 heeft Duitsland Europa beschermd tegen het marxisme:

Eerst door de strijd voor vrijheid van de nationaliteiten in de Sovjet-Unie te bevorderen, vooral door de erkenning van een onafhankelijke Oekraïense staat door de keizerlijke regering, door de onderdrukking van alle communistische pogingen tot subversie - van de Spartacistische opstand tot het Rode Roerleger - door het Freikorps en vervolgens, tijdens het Derde Rijk, door het Anti-Komintern Pact en de Europese kruistocht tegen de Sovjet-Unie in 1941.

Er wordt altijd vergeten dat de strijd aan het Oostfront van de Tweede Wereldoorlog een Europese strijd voor vrijheid was. Nooit eerder was er zo'n formidabele internationale militaire macht geweest onder het verenigde Duitse opperbevel:

De regeringen en legers van Italië, Finland, de Baltische staten, Hongarije, Roemenië, Slowakije en Kroatië stonden aan de kant van het Groot-Duitse Rijk,

Spanje stuurde de Blauwe Divisie (Falangistische vrijwilligers), Frankrijk het LFV (Legion des Volontaires Francaises - Vrijwillig Frans Legioen), In de gelederen van de Waffen-SS zaten soldaten uit onder andere Vlaanderen, Wallonië, Denemarken, Noorwegen en Nederland, die hun eigen gesloten eenheden - allemaal vrijwilligers - naar het front stuurden (de LVF werd later ook opgenomen in de Waffen-SS).

Maar er kwamen ook vrijwilligers uit alle andere landen en uiteindelijk vormden zelfs Mohammedanen en Indiërs eenheden binnen de Waffen-SS, die in 1945 750.000 buitenlanders onder haar iets meer dan een miljoen overlevende soldaten telde. Zelfs Russen, onder generaal Vlasov in de ROA (Russian Freedom Army), vochten onder hun eigen bevel tegen de Communisten, net als gewapende troepen van de Nationalisten en meer dan een miljoen Russische hulptroepen (Hiwis) binnen de Wehrmacht. En dit ondanks de toegegeven onverstandige en zeer harde bezettingspolitiek.

Dit was een voorbode van het verenigde Europa dat democraten en bolsjewisten in elkaar sloegen. Het was ook een bewijs van de mogelijkheid om de Arische gemeenschap van naties waarvan we droomden te realiseren! Het is geen toeval maar een historisch symbool dat de laatsten die de bunker van de Führer in Berlijn verdedigden de betrouwbare troepen waren in de chaos van de val, eenheden van de Hitlerjeugd en Franse vrijwilligers!

Alleen het bestaan van de atoombom, niet de innerlijke kracht en uiterlijke macht van de democraten, heeft Europa opnieuw gered van totale onderwerping. Maar nu lijken de verzetskrachten uitgeput. Door een beleid van capitulatie in termijnen, dat begon met de schandelijke verdragen met het Oosten, willen de democraten zichzelf een respijtperiode kopen. Zonder de omverwerping van het liberale kapitalistische systeem is het zeer waarschijnlijk dat West-Europa tegen het einde van deze eeuw communistisch zal zijn of onder communistische invloed zal staan. Dit lot kan nog worden afgewend. Verzet tegen het Oosten is mogelijk, de overwinning van het communisme niet onvermijdelijk.

Een beleid dat intern de onrechtvaardigheden en tegenstrijdigheden van het systeem opheft, dat alle krachten van ons volk verenigt en dat extern resoluut gebruik maakt van de crises en problemen van het Oostblok, met zo'n beleid herwinnen we snel het initiatief en voldoen we dus opnieuw aan de verplichting die Adolf Hitler zo beschreef in zijn laatste radiotoespraak in 1945:

"Ook in deze strijd zal niet Binnen-Azië overwinnen, maar Europa en daarmee die natie die 2000 jaar lang Europa heeft vertegenwoordigd als de oppermacht tegen het Oosten en dat ook in de toekomst zal doen - ons Groot-Duitse Rijk, de Duitse natie."

De oorlog is nog steeds niet voorbij, de wereldhistorische strijd tussen het marxisme en het nationaalsocialisme gaat door. We hebben slechts één slag verloren - maar nu is er een nieuwe generatie in de strijd, vastbesloten om de fouten van het verleden niet te herhalen, maar niettemin bereid om zich waardig te bewijzen aan de heroïsche strijd van de voorvaderen. Zolang er blanke mensen zijn voor wie hun vrijheid en hun natie meer betekenen dan privégeluk en burgerlijk leven, zullen er nationaalsocialisten zijn; en we zullen niet rusten voordat de gijzelaar van het bolsjewisme van de aardbol is geveegd! De weg naar dit doel is lang en velen twijfelen aan de kans op succes tegenover de gewapende, schijnbaar ontembare macht van het Oosten. Maar we moeten niet, verleid en misleid door de overwinningspropaganda van de marxisten en de capitulatiestemming van de democraten, als betoverd kijken naar de kracht van onze tegenstander, maar leren om koelbloedig en zonder vooroordelen de zwakheden van het communistische heersysteem te analyseren.

Er zijn genoeg zwakke punten die, elk op zich, het systeem kunnen opblazen, maar samen, zoals de Russische systeemcriticus **Andrei Amarik zegt in** zijn essay "Kan de Sovjet-Unie 1985 overleven? - denkt dat ze op lange termijn fataal zouden moeten zijn. Dit zijn de belangrijkste punten:

- Het falen van de marxistische planeconomie.
- De onderdrukking van het volk door de partij.
- Het nationaliteitsprobleem.
- De onderdrukking van de Oost-Europese staten.

Een vastberaden tegenstander die deze grote zwakheden uitbuit, kan de Sovjet-Unie in buitengewone moeilijkheden brengen. Daarbij komt nog de Chinese kaart.

Mao Zedong-gedachte", zoals de Chinezen het maoïstische communisme zelf noemen, is voor ons vaak moeilijk te begrijpen. In ieder geval vormt het maoïsme geen bedreiging voor Europa:

Het kan zelfs worden opgevat als een soort Chinees fascisme, waarop een marxistische superstructuur is geënt in overeenstemming met de naoorlogse ontwikkeling (iets soortgelijks geldt voor andere landen, zoals Indonesië onder Soekarno, Argentinië onder Peron en Egypte onder Nasser). Naast de Volksrepubliek China zijn de oppositiegroepen in het Oostblok onze natuurlijke bondgenoten.

Sinds het einde van de oorlog is West-Duitsland gastheer voor een aantal

ballingenorganisaties wier vrijheidsstrijd onze sympathie en steun verdient. Natuurlijk liggen onze wapenbroeders en voormalige bondgenoten ons bijzonder na aan het hart:

Hongarije, Roemenië en vooral de Kroaten hebben zich nooit neergelegd bij communistische slavernij. Oude vriendschapsbanden stellen ons Duitse vrijheidsstrijders in staat om ons innerlijk te interesseren voor het lot van de Baltische volkeren - Esten, Letten, Litouwers - en de Oekraïners, wier bestaan als natie wordt bedreigd. Maar wij Duitse nationaal-socialisten reiken ook onze hand van vriendschap uit naar alle andere volkeren van Oost-Europa! Er moet een verzoening komen - ja, een verbond - tussen de twee meest vitale en sterkste rassen van de blanke wereld - de gemeenschappelijke strijd van de Slaven en de Germanen tegen de gemeenschappelijke vijand.

Voorwaarde hiervoor is de eerbiediging van de eeuwenoude nationale grenzen, d.w.z. de teruggave van de oorspronkelijke Duitse oostelijke provincies van het Reich. De erkenning van dit recht zal niet moeilijk zijn voor onze voormalige bondgenoten, maar zelfs de volkeren die vroeger naar het Westen neigden - vooral de Polen en Tsjechen - hebben waarschijnlijk de les geleerd dat er geen hulp en steun kan worden verwacht van de democraten. Voor ons Duitsers houdt de strijd tegen het marxisme ook de strijd tegen de deling van ons vaderland in. Zonder de vernietiging van het marxisme lijkt een nieuwe hereniging van Duitsland onmogelijk, tenzij de Sovjetleiding haar beleid ten opzichte van Duitsland volledig omgooit, zoals Stalin, de echte politicus, ooit deed. Ons doel kan en mag daarom in geen geval de volledige fusie met West-Europa zijn!

De centrale positie van Duitsland tussen Oost en West is altijd de tragedie, maar ook de grootsheid van onze geschiedenis geweest. Duitsland behoort noch tot het Oosten noch tot het Westen, maar heeft de historische taak om heel Europa vanuit zijn centrum te verenigen en vorm te geven. Zoals we al eerder hebben gezegd, hebben we de erfenis van het Romeinse Rijk op ons genomen. We kunnen ons niet onttrekken aan deze verplichting:

Het zou onze zelfopoffering zijn en daarmee het einde van de Duitse natie. De grote erfenis van de westerse idee, de oude idee van het rijk, verplicht ons om meedogenloos te vechten tegen het materialisme in Oost en West en zo te vechten voor de Europese vrijheid!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGEMEINSCHAFT

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

11005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk, filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

the NEW ORDER

Number 174 (2021) Printed 17/21 Released 26/04/22

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lenz

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!